

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

28 mai 2004

PROPOSITION DE LOI

**visant à créer un label de santé non-fumeur
au profit des établissements du secteur
Horeca et modifiant l'arrêté royal du
15 mai 1990 portant interdiction
de fumer dans certains lieux publics**

(déposée par M. Denis Ducarme)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

28 mei 2004

WETSVOORSTEL

**tot instelling van een «niet-rokers»-
gezondheidslabel voor de horecazaken
en tot wijziging van het koninklijk besluit
van 15 mei 1990 tot het verbieden van het
roken in bepaalde openbare plaatsen**

(ingedien door de heer Denis Ducarme)

RÉSUMÉ

Dans le cadre de la lutte contre le tabagisme passif, il semble que la réglementation actuelle issue de l'arrêté royal du 15 mai 1990, théoriquement satisfaisante, ne serait pas suffisamment respectée et/ou contrôlée dans le secteur de l'Horeca. L'auteur de la proposition estime que, plutôt que de s'orienter vers une augmentation par voie légale des surfaces non-fumeurs, mesure de contrainte qui serait ou pourrait être préjudiciable au secteur, il serait préférable d'instaurer un label de santé pour les établissements dans lesquels la zone non-fumeurs serait étendue à 75% minimum ou serait totalement indépendante d'une zone fumeurs.

L'auteur entend également prévoir un incitant fiscal.

SAMENVATTING

In het kader van de strijd tegen het passief roken wordt de – in theorie toereikende – reglementering ingevolge het koninklijk besluit van 15 mei 1990 naar verluidt onvoldoende nageleefd en/of gecontroleerd in de horecasector. Veeleer dan bij wet de oppervlakte van de ruimten voor niet-rokers uit te breiden (een maatregel die schadelijk ware of zou kunnen zijn voor de sector), verdient het volgens de indiener de voorkeur een gezondheidslabel in te stellen voor de zaken waar de niet-rokerszone wordt uitgebreid tot ten minste 75 % of waar die zone volkomen gescheiden is van een rokerszone.

Voorts beoogt de indiener te voorzien in een fiscale stimulans.

<i>cdH</i>	:	Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	:	Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	:	Front National
<i>MR</i>	:	Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	:	Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	:	Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	:	Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>VLAAMS BLOK</i>	:	Vlaams Blok
<i>VLD</i>	:	Vlaamse Liberalen en Democraten

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>
<i>DOC 51 0000/000</i> :	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i> :	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i> :	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i> :	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i> :	<i>Plenum</i>
<i>COM</i> :	<i>Commissievergadering</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Situation actuelle - Portée de l'interdiction de fumer dans le secteur Horeca (arrêté royal du 15 mai 1990 pris en application de la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits)

L'interdiction est générale : il est notamment interdit de fumer dans les lieux fermés et accessibles au public qui font partie des établissements ou bâtiments dans lesquels des prestations sont fournies au public, moyennant paiement ou non, en ce compris les lieux où des denrées alimentaires et/ou des boissons sont présentées à la consommation.

Il existe des dérogations selon certaines modalités. L'interdiction n'est pas applicable aux lieux fermés où s'exerce à titre d'activité principale la présentation à la consommation de denrées alimentaires et/ou de boissons, et dont la superficie ne dépasse pas 50 m².

En outre, des espaces clairement délimités peuvent être réservés aux fumeurs. Ces espaces doivent être indiqués par tous moyens permettant de les situer. Ils doivent être établis de manière à réduire au maximum les inconvénients de la fumée vis-à-vis des non-fumeurs et leur superficie ne peut excéder la moitié de la superficie totale du lieu fermé.

Enfin, un système d'extraction des fumées et/ou d'aération qui élimine les fumées doit être installé.

Les gestionnaires des lieux où il est interdit de fumer doivent apposer dans ces lieux un ou plusieurs signaux d'interdiction de fumer, de manière telle que toute personne présente puisse en prendre connaissance.

La lutte contre le tabagisme passif et le secteur de l'Horeca

La Belgique vient de signer à New York le 21 mai 2003 la convention-cadre pour la lutte antitabac de l'Organisation mondiale de la santé. Cette convention sera suivie d'un projet de loi visant son intégration dans notre droit national. Il s'agit d'une première mesure générale destinée à lutter contre le tabagisme en Bel-

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Huidige situatie – Draagwijdte van het rookverbod in de horecasector (koninklijk besluit van 15 mei 1990 dat werd uitgevaardigd met toepassing van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten)

Het verbod is algemeen: het is inzonderheid verboden te roken in gesloten plaatsen die toegankelijk zijn voor het publiek en die deel uitmaken van inrichtingen of gebouwen waar al dan niet tegen betaling, aan het publiek diensten worden verstrekt, met inbegrip van plaatsen waar voedingsmiddelen en/of dranken ter consumptie aangeboden worden.

Volgens bepaalde nadere regels bestaan er afwijkingen van dat verbod. Het is met name niet van toepassing op de plaatsen waar als voornaamste activiteit voedingsmiddelen en/of dranken ter consumptie worden aangeboden en waarvan de oppervlakte niet meer dan 50 m² bedraagt.

Voorts mogen duidelijk begrensde ruimten worden voorbehouden voor de rokers. Die ruimten moeten aangeduid worden door allerhande middelen die toelaten ze te situeren. Zij moeten zodanig ingericht zijn dat de ongemakken van de rook ten opzichte van de niet-rokers maximaal verminderd worden, en de oppervlakte ervan mag niet meer bedragen dan de helft van de totale oppervlakte van de gesloten plaats.

Ten slotte moet een rookafzuigsysteem of een verluchtingssysteem geïnstalleerd zijn dat de rook verwijdert.

De beheerders van de plaatsen waarin het verboden is te roken, moeten in die plaatsen één of meer rookverbodstekens aanbrengen zodanig dat eenieder die aanwezig is, er kennis kan van nemen.

De strijd tegen het passief roken en de horecasector

België heeft op 21 mei 2003 in New York de Kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie voor de bestrijding van tabaksgebruik ondertekend. Die overeenkomst zal worden gevolgd door een wetsontwerp tot opneming ervan in ons nationaal recht. Het betreft een eerste algemene maatregel ter bestrijding

gique, pays qui compte près de 30% de fumeurs. Au-delà de cette convention-cadre, le gouvernement envisage diverses mesures dissuasives parmi lesquelles l'interdiction de vente aux mineurs de moins de 16 ans.

Concernant la lutte contre le tabagisme passif, celui-ci provoquerait selon le professeur Blanpain quelques 2500 décès chaque année en Belgique, dont la moitié d'anciens travailleurs du secteur Horeca. Plus spécifiquement dans ce secteur, l'enjeu est de protéger les non-fumeurs lesquels ont droit à un environnement sans fumée. Il semble que la réglementation actuelle issue de l'arrêté royal du 15 mai 1990, théoriquement satisfaisante, ne serait pas suffisamment respectée et/ou contrôlée dans ce secteur en sorte qu'il serait envisagé une révision à la hausse de la superficie de la zone non-fumeurs.

Cependant, l'auteur de la proposition estime que, plutôt que de s'orienter vers une augmentation par voie légale des surfaces non-fumeurs, mesure de contrainte qui serait ou pourrait être préjudiciable au secteur, il serait préférable d'instaurer un label de santé pour les établissements dans lesquels la zone non-fumeurs serait étendue à 75% minimum ou serait totalement indépendante d'une zone fumeurs. Ceux qui choisirraient volontairement d'œuvrer davantage pour le confort des non-fumeurs et le respect de la santé de leur clientèle verraient leur décision personnelle certifiée légalement.

En outre, au titre d'incitant, les dépenses d'investissement effectuées en vue de l'obtention du «label santé» devraient pouvoir être déduites fiscalement à concurrence de 110%.

Cette formule d'incitation apparaît plus efficace dans la mesure où les titulaires du label auront une tendance naturelle à mettre un point d'honneur à respecter les modalités de celui-ci. Il ne faut pas non plus négliger l'effet exemplatif de la mesure sur l'ensemble du secteur.

En outre, les titulaires du label bénéficieront directement d'une publicité positive auprès des nombreuses personnes qui sont sensibles au respect de la santé de la clientèle.

Denis DUCARME (MR)

van het tabaksgebruik in België, dat bijna 30 % rokers telt. Naast die kaderovereenkomst overweegt de regering bovendien diverse ontradende maatregelen te nemen, onder meer een verkoopverbod aan minderjarigen die jonger dan 16 jaar zijn.

Volgens professor Blanpain veroorzaakt passief roken in België jaarlijks 2500 doden, van wie de helft oud-werknemer uit de horeca was. Meer specifiek gaat het er die sector om de niet-rokers te beschermen, die immers recht hebben op een rookvrije omgeving. De – in theorie toereikende – reglementering ingevolge het koninklijk besluit van 15 mei 1990 wordt naar verluidt onvoldoende nageleefd en/of gecontroleerd in de horecasector; daarom zou worden overwogen de oppervlakte van de niet-rokerszones opwaarts te herzien.

Veeleer dan bij wet de oppervlakte van de ruimten voor niet-rokers uit te breiden (een maatregel die schadelijk ware of zou kunnen zijn voor de sector), verdient het volgens de indiener evenwel de voorkeur een gezondheidslabel in te stellen voor de zaken waar de niet-rokerszone wordt uitgebreid tot ten minste 75 % of waar die zone volkomen gescheiden is van een rokerszone. Wie vrijwillig nog meer ijvert voor het comfort van de niet-rokers en voor de inachtneming van de gezondheid van zijn cliënteel, zou die persoonlijke beslissing bij wet bekraftigd zien.

Voorts zouden bij wijze van stimulans de investeringsuitgaven ter verkrijging van het «gezondheidslabel» fiscaal moeten kunnen worden afgetrokken ten belope van 110 %.

Die formule, waarbij is voorzien in een stimulans, lijkt doeltreffender, omdat de houders van het label vanzelf de neiging zullen hebben er een erezaak van te maken de nadere regels terzake in acht te nemen. De voorbeeldfunctie van de maatregel voor de hele sector mag al evenmin worden veronachtzaamd.

Bovendien zullen de houders van het label rechtstreeks hun voordeel doen met de positieve reclame die zulks oplevert bij de vele mensen die er belang aan hechten dat de gezondheid van de cliënteel in acht wordt genomen.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la constitution.

Art. 2

l'article 3 de l'arrêté royal du 15 mai 1990 portant interdiction de fumer dans certains lieux publics, est complété par un § 3, libellé comme suit :

« § 3. Un « label santé » peut être octroyé au profit d'établissements et bâtiments dans la mesure où la superficie des espaces, qui peuvent être réservés aux non-fumeurs dépasse 75% de la superficie totale du lieu fermé ou est totalement indépendante d'une zone fumeurs.

Le Roi fixe les modalités de l'attribution de ce «label santé»..».

Art. 3

§ 1er. Lorsqu'un contribuable a obtenu le «label santé», les frais y relatifs sont déductibles à concurrence de 110 p.c.

La déduction majorée est applicable uniquement :

- a) lorsque la réalité et le montant des frais sont justifiés conformément à l'article 49 du Code des imôts sur les revenus 1992;
- b) dans la mesure où les frais ont trait directement à l'obtention du «label santé».

Si les frais se composent d'amortissements sur les investissements réalisés en vue de l'obtention de ce «label santé », le montant déductible par période impôtable est obtenu en majorant de 10 p.c. le montant normal des amortissements de cette période.

§ 2. L'article 190 du même Code est également applicable à la quotité de 10 p.c. des frais qui a été admise au-delà du montant des frais réellement faits ou supportés.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 15 mei 1990 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen wordt aangevuld met een § 3, luidende:

«§ 3. Een «gezondheidslabel» kan worden toegekend aan inrichtingen en gebouwen, op voorwaarde dat de oppervlakte van de ruimten die voor niet-rokers kunnen worden voorbehouden ten minste 75 % bedraagt van de totale oppervlakte van de gesloten plaats, dan wel dat die ruimten volledig gescheiden zijn van een rokerszone.

De Koning bepaalt de nadere regels betreffende de toekenning van dat «gezondheidslabel»..».

Art. 3

§ 1. Wanneer een belastingplichtige het «gezondheidslabel» heeft verkregen, zijn de desbetreffende kosten aftrekbaar ten belope van 110 %.

De verhoogde aftrek is alleen toepasselijk:

- a) wanneer de echtheid en het bedrag van de kosten worden verantwoord overeenkomstig artikel 49 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;
- b) op voorwaarde dat de kosten rechtstreeks verband houden met de verkrijging van het «gezondheidslabel».

Indien de kosten bestaan uit de afschrijvingen van de investeringen met het oog op de verkrijging van dat «gezondheidslabel» wordt het aftrekbaar bedrag per belastbare periode verkregen door 10 % op te tellen bij het normale bedrag van de afschrijvingen over die periode.

§ 2. Artikel 190 van hetzelfde Wetboek [sic] geldt eveneens voor de quotiteit ten belope van 10 % van de kosten die werd toegestaan bovenop het bedrag van de daadwerkelijk gedane of gedragen kosten.

§ 3. Les amortissements qui, conformément au § 1er, alinéa 3, sont pris en considération au-delà de la valeur d'investissement ou de revient visée au § 1er, alinéa 2, b, n'entrent pas en compte pour la détermination des plus-values ou moins-values ultérieures afférentes à ces investissements.

4 février 2004

Denis DUCARME (MR)

§ 3. De afschrijvingen die overeenkomstig § 1, derde lid, in aanmerking komen bovenop de investeringswaarde of de kostprijs zoals is bedoeld in § 1, tweede lid, b), tellen niet mee voor het bepalen van latere meerwaarden of waardeverminderingen wat die investeringen betreft.».

4 februari 2004

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE**Arrêté royal portant interdiction de fumer dans certains lieux publics****Art. 3**

§ 1er. Dans les établissements et bâtiments visés à [l'article 2, § 1er, 1°], des espaces clairement délimités peuvent être réservés aux fumeurs. Ces espaces doivent être indiqués par tous moyens permettant de les situer. Ils doivent être établis de manière à réduire au maximum les inconvénients de la fumée vis-à-vis des non-fumeurs.

Jusqu'au 31 décembre 1992, la superficie des espaces, qui peuvent être réservés aux fumeurs, doit être inférieure aux 2/3 de la superficie totale du lieu fermé. Après cette date, cette superficie ne peut excéder la moitié de la superficie totale du lieu fermé.

§ 2. Dans tous les lieux fermés où sont présentées à la consommation des denrées alimentaires et/ou des boissons et où, en application de l'article 2, § 2, et de l'article 3, § 1er, il est effectivement autorisé de fumer, un système d'extraction des fumées et/ou d'aération qui élimine les fumées doit être installé.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION**Arrêté royal portant interdiction de fumer dans certains lieux publics****Art. 3**

§ 1er. Dans les établissements et bâtiments visés à [l'article 2, § 1er, 1°], des espaces clairement délimités peuvent être réservés aux fumeurs. Ces espaces doivent être indiqués par tous moyens permettant de les situer. Ils doivent être établis de manière à réduire au maximum les inconvénients de la fumée vis-à-vis des non-fumeurs.

Jusqu'au 31 décembre 1992, la superficie des espaces, qui peuvent être réservés aux fumeurs, doit être inférieure aux 2/3 de la superficie totale du lieu fermé. Après cette date, cette superficie ne peut excéder la moitié de la superficie totale du lieu fermé.

§ 2. Dans tous les lieux fermés où sont présentées à la consommation des denrées alimentaires et/ou des boissons et où, en application de l'article 2, § 2, et de l'article 3, § 1er, il est effectivement autorisé de fumer, un système d'extraction des fumées et/ou d'aération qui élimine les fumées doit être installé.

§ 3. Un « label santé peut être octroyé au profit d'établissements et bâtiments dans la mesure où la superficie des espaces, qui peuvent être réservés aux non-fumeurs dépasse 75 % de la superficie totale du lieu fermé ou est totalement indépendante d'une zone fumeurs.

Le Roi fixe les modalités de l'attribution de ce « label santé ».¹

¹ Art. 2

BASISTEKST**Koninklijk besluit van 15 mei 1990 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen****Art. 3**

§ 1. In de in [artikel 2, § 1, 1°] bedoelde inrichtingen en gebouwen mogen duidelijk begrensde ruimten worden voorbehouden aan de rokers. Deze ruimten moeten aangeduid worden door allerhande middelen die toelaten ze te situeren. Zij moeten zodanig ingericht zijn dat de ongemakken van de rook ten opzichte van de niet-rokers maximaal verminderd worden.

Tot 31 december 1992 moet de oppervlakte van de ruimten die mogen voorbehouden worden aan rokers kleiner zijn dan 2/3 van de totale oppervlakte van de gesloten plaats. Na deze datum mag deze oppervlakte niet meer bedragen dan de helft van de totale oppervlakte van de gesloten plaats.

§ 2. In alle gesloten plaatsen waar voedingsmiddelen en/of dranken ter consumptie aangeboden worden, en waar in toepassing van artikel 2, § 2, en artikel 3, § 1, effectief mag gerookt worden, moet een rookafzuig-systeem of een verluchtingssysteem geïnstalleerd zijn dat de rook verwijdert.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL**Koninklijk besluit van 15 mei 1990 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen****Art. 3**

§ 1. In de in [artikel 2, § 1, 1°] bedoelde inrichtingen en gebouwen mogen duidelijk begrensde ruimten worden voorbehouden aan de rokers. Deze ruimten moeten aangeduid worden door allerhande middelen die toelaten ze te situeren. Zij moeten zodanig ingericht zijn dat de ongemakken van de rook ten opzichte van de niet-rokers maximaal verminderd worden.

Tot 31 december 1992 moet de oppervlakte van de ruimten die mogen voorbehouden worden aan rokers kleiner zijn dan 2/3 van de totale oppervlakte van de gesloten plaats. Na deze datum mag deze oppervlakte niet meer bedragen dan de helft van de totale oppervlakte van de gesloten plaats.

§ 2. In alle gesloten plaatsen waar voedingsmiddelen en/of dranken ter consumptie aangeboden worden, en waar in toepassing van artikel 2, § 2, en artikel 3, § 1, effectief mag gerookt worden, moet een rookafzuig-systeem of een verluchtingssysteem geïnstalleerd zijn dat de rook verwijdert.

§ 3. Een «gezondheidslabel» kan worden toegekend aan inrichtingen en gebouwen, op voorwaarde dat de oppervlakte van de ruimten die voor niet-rokers kunnen worden voorbehouden ten minste 75 % bedraagt van de totale oppervlakte van de gesloten plaats, dan wel dat die ruimten volledig gescheiden zijn van een rokerszone.

De Koning bepaalt de nadere regels betreffende de toekenning van dat «gezondheidslabel».¹

¹ Art. 2